

eller desinficeret hver Gang, den er brugt, men hvis man blot ved at faa en Kirke grundig vasket, i hver Kirke kan hvert Aar spare to Mennesker for at blive smittede af Brystsyge, saa er det en Udgift, som langt bliver dækket af dette. For de store Kirkers Vedkommende vil det selvfølgelig koste en Del at faa dem vaskede; men paa den anden Side er der ogsaa saa mange flere, der besøge dem, at Faren i disse Kirker er saa meget større. For de mindre Kirker, Kirkerne paa Landet, vil Udgiften derimod være meget lille, og man maa ogsaa tage i Betragtning, hvad der ved kan opnaas. — Flere ærede Medlemmer have haft en Indvending at gøre ved § 10. Der staar i denne, at „det kan forbydes Personer, der lide af,“ o. s. v.; men der staar ikke, hvem der skal forbyde det. Det forekommer mig, at det naturligvis maa være vedkommende Læge; men jeg maa for øvrigt gøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse staar aldeles ligegyldig i Epidemiloven, og der har man ikke anset den for at være uheldig. Der staar flere Gange i Epidemiloven nævnt, at det kan forbydes o. s. v.; selvfølgelig er det vedkommende Autoriteter der have dermed at gøre, der skulle forbyde det. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (S. Bøjelen) mente, at det var ret vanskeligt at faa at vide, hvem der var usformuende. Det tror jeg dog ikke, og man har for øvrigt affurat den samme Bestemmelse i Epidemiloven. I det hele taget vil jeg kunne henvide det høje Ting til et Studium af Epidemiloven, jeg tror, at hvis man læser den igennem, vil man paa mange Punkter ikke finde dens Bestemmelser forskellige fra det, som her foreslaas. Man siger, at en Del af Bestemmelserne mod Tuberkulose ere inhumane. Jeg vil dertil sige, at enhver Lov, som angaar hygiejniske Foranstaltninger, til Dels er inhuman. Jeg finder f. Eks. at mange Bestemmelser i Epidemiloven ere i høj Grad inhumane. Naar en Mand f. Eks. har et Barn, som faar Difteritis, og Lægen siger til vedkommende: Du skal have det Barn ud af Huset, selv om Du aldrig saa gerne ønsker at beholde det hjemme, skal det dog indlægges paa Hospitalet, og Barnet skal behandles af den og den bestemte Læge — saa skal Manden, selv om han anser denne Læge for en stor Klodrian, dog rette sig efter sin Læges Bestemmelse. Saaledes gaar det ogsaa ved Behandlingen af venericke Sygdomme. Jaar en Mand f. Eks. en saadan Sygdom, saa kan han nok saa meget være i den Tro, som nogle maatte være, at det overhovedet er meningsløst at lade sig behandle for den: Han skal dog paa Lægens Opfordring be-

handles eller lade sig lægge ind paa et Hospital og blive der, saa længe Lægen fordrer. Jeg skal endvidere minde om, hvor strenge Bestemmelser der findes om Spedalkf. En Spedalkf Person maa ikke gifte sig med andre end med en Person, der ogsaa er Spedalkf; de maa ikke bo paa andre end bestemte Steder, og de maa ikke gøre andet, end hvad Sundhedsautoriteterne foreskrive i saa Henseende. Det er klart, at hvis man vil udrette noget mod disse smittomme Sygdomme, saa maa man til en vis Grad være inhuman, og jeg skal villig indrømme, at der ogsaa er adskilligt, der kan synes at være inhumant ved denne Lov; men i det hele taget tror jeg dog, det kan siges, at denne Lov hviler paa et human Grundlaag. Jeg tror ogsaa den lader sig gennemføre, men skulde der være en eller anden Paragraf, som viser sig uigennemførlig, haaber jeg, at det Udvalg, der sandsynligvis vil faa med denne Sag at gøre, vil tage den under grundig Behandling, vil rette den, hvor den trænger til det og finde en Form, der kunde raade Bød paa Manglerne. Det, der danner Grundlaget i hele Loven, at træffe passende hygiejniske Foranstaltninger mod Tuberkulosen, mener jeg, absolut bør gøres. Og, jeg vil nu sige, hvorfor jeg egentlig synes, at den højtærede Justitsministers Forslag er ufuldkomment. Det er, fordi der ikke er nævnt noget som helst om en Statistik. Jeg mener, det er absolut det vigtigste Punkt i en Tuberkuloselov at faa en passende Statistik. For vi saa den, er det overhovedet vanskeligt at have nogen rigtig Mening om denne Sag.

S. Olsen: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa at træffe Foranstaltninger mod Udbredelsen af Tuberkulose eller Lungesvindstot. Naar jeg paa nærværende Tidspunkt tager Ordet, saa er det ikke, fordi jeg i lang Tid skal lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, men kun for at knytte et Par Bemærkninger til det fremsatte Lovforslag. Det forekommer mig, at der er en Ting, man ser hørt fra i Forslaget, og det er, at naar man skal bekæmpe en Sygdom, skal man fremsfor alt bekæmpe Sygdommens Aarsager. Jeg hører til et Sagsom leverer et overordentlig stort Kontingent til Lungesvindstotens Ofre — jeg kan i saa Henseende nævne, at af nogle og tyve Lærekammerater fra Begyndelsen af Halvfjerderne ere vi nu kun tre levende tilbage — og man vil derfor kunne forstå, at det særlig hos mig gør et uhyggeligt Indtryk, naar jeg hører en Sagmand fremsætte et Lovforslag af denne Art, og saa dog ikke ser noget